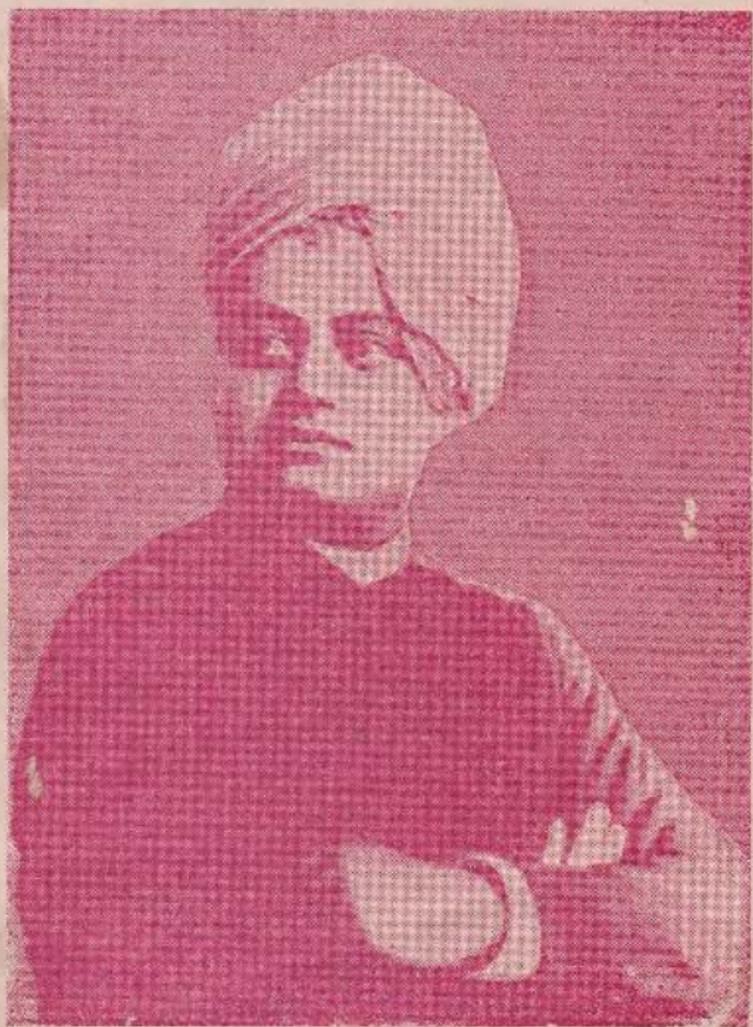

சிகாகோ

சொற்பொழிவுகள்

கிளாகோ சொற்பொழிவுகள்

சுவாமி விவேகானந்தர்
கிளாகோ அனைத்துலகச் சமயப்
பெருமன்றத்தில் ஆற்றிய
சொற்பொழிவுகளிலிருந்து ஒரு பகுதி.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மின்ன்
40, ராமகிருஷ்ண ரோட்
கொழும்பு. 6
 - 01-588253

இலவச வெளியிடு:

சிகாகோ சொற்பொழிவுகள்.
சுவாமி விவேகானந்தர் சிகாகோ
அனைத்துலகச் சமயப் பெருமன்றத்தில்
ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளில் சில:

1. வரவேற்புக்கு மறுமொழி
2. நாம் ஏன் ஒத்துப்போவதில்லை
3. நிறைவு நாள் உரை

வெளியிடுவோர்:

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன்.
40, ராமகிருஷ்ண ரோட்.
கொழும்பு - 6
தொலைபேசி : 01- 588253

அச்சிட்டவர் :

எஸ். எஸ். பிறின்ரேஸ்,
65, லேடி மணிங்கைவு,
மட்டக்களப்பு.
தொலைபேசி : 065 - 2086.

சிகாகோ சொற்பொழிவு

வரவேற்புக்கு மறுமொழி

(1893 செப்டம்பர் 11 ஆம் நாள்)

அமெரிக்க நாட்டுச் சகோதரிகளே!
சகோதரர்களே!

இனபழும் இதமும் கணிந்த உங்கள் வரவேற்புக்கு மறுமொழி கூற, இப்பொழுது உங்கள் முன் நிற்கிறேன். என் இதயத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது. அதனை வெளியிடவார்த்தைகள் இல்லை. உலகத்தின் மிகப் பழமை வாய்ந்த துறவியர் பரம்பரையின் பெயரால் உங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். அனைத்துச் சமயங்களின் அன்னையின் பெயரால் நன்றி கூறுகிறேன். பல்வேறு இனங்களையும் பிரிவுகளையும் சார்ந்த கோடிக்கணக்கான இந்துப் பெருமக்களின் பெயரால் நன்றி கூறுகிறேன்.

இம்மேடையில் அமர்ந்துள்ள பேச்சாளர்களில் சிலர் கீழ்த்திசை நாடுகளிலிருத்து வந்துள்ள பிரதிநிதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, ‘வேற்றுச் சமய நெறிகளை வெறுக்காத பண்பினைப் பல நாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்ற பெருமை தொலைவிலுள்ள நாடுகளீ

விநந்து வந்துள்ள இவர்களைத்தான் சாரும்? என்று உங்களுக்குக் கூறினார்கள். அவர்களுக்கும் என் நன்றி. பிற சமயக் கொள்கைகளை வெறுக்காது மதித்தல், அவற்றை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல், ஆகிய இரு பண்புகளை உலகத்துக்குப் புகட்டிய சமயத்துக்குரியவன் என்பது குறித்து நான் பெருமை அடைகிறேன். எதையும் வெறுக்காது மதிக்கவேண்டும், என்கிற கொள்கையை நாங்கள் நம்புவதோடு, எல்லாச் சமயங்களும் உண்மையானவையே என்று ஒப்புக் கொள்கிறோம்.

உலகிலுள்ள அனைத்து நாடுகளாலும் அனைத்துச் சமயங்களாலும் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், நாட்டை விட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் புகவிடம் அளித்த நாட்டைச் சேர்ந்தவன் என்பதில் பெருமைப் படுகிறேன். உரோமானியரின் கொடுமையால், தங்கள் புனிதத் திருக்கோயில் சிதைந்து சீரழிந்த அதே வருடமே தென்னிந்தியாவுக்கு வந்து எங்களிடம் தஞ்சமடைந்த அந்தக் கலப்பற்ற இஸ்ரேல் மரபினர்களில் எஞ்சி நின்ற வர்களை இதயமாரத் தழுவிக் கொண்டவர்கள் நாங்கள் என்று கூறிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன். சிறந்த சொராஸ்திரிய சமயத்தினரில் எஞ்சியிருந்தோருக்கு அடைக்கலமனித்து, இன்னும் பேணிக்காத்து வருகிற சமயத்துக்கு உரியவன் என்று பெருமை கொள்கிறேன்.

என் அருமைச் சகோதரர்களே! எனது
பிள்ளைப் பருவத்திலிருந்தே நான் பாடிப்
யின்று வருவதும், கோடிக்கணக்கான மக்க
ளால் நாள்தோறும் இன்றும் தொடர்ந்து
இதப்பட்டு வருவதுமான கீதத்தின் ஒரு சில
வரிகளை இங்கு, உங்கள் முன் குறிப்பிட
விரும்புகிறேன்.

எங்கெங்கோ தோன்றுகின்ற ஒடையெல்லாம்
இறுதியிலே கடலில் சென்று
சங்கமாம் பான்மையினைப் போன்றுவகோர்
பின்பற்றும் தன்மை யாலே
துங்குமிகு நெறிபலவாய் நேராயும்
வளைவாயும் தோன்றி னாலும்
அங்கு அவைதாம் எம்பெரும! ஈற்றில் உண
அடைகின்ற ஆறே யன்றோ!

இதுவரை நடந்துள்ள மாநாடுகளில், மிக
மிகச் சிறந்ததாகக் கருதக்கூடிய இப்பேரவை,
கீதயில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ள பின்வரும்
அற்புதமான ஓர் உண்மையை உலகத்துக்குப்
பிரகடனம் செய்துள்ளது என்பதைக் குறிப்பிட
விரும்புகிறேன். “யார் எவ்வழியைப் பின்
பற்றி என்னையடைய முயன்றாலும், நான்
அவர்களை அடைவேன். பலரும் பல வழிக
ளில் முயல்கிறார்கள். எல்லா வழிகளும் இறு
தியில் என்னையே அடைகின்றன.”

பிரிவுமனப்பான்மை, மூடநம்பிக்கை இவற் றிலிருந்து தோன்றிய மதவெறி, இவை இந்த அழகிய உலகை நெடுநாளாக இறுகப்பற்றி யுள்ளன; வன்முறையை நிரப்பியுள்ளன; அடுத் தடுத்து உலகை உதிரப் பெருக்கில் மூழ்கடித்து நாகரிகத்தை அழித்து, எத்தனையோ சமு தாயங்களை நம்பிக்கை இழக்கச்செய்து விட்டன. அந்தப் பயங்கரப் பைசாசக் கொடுரச் செயல்கள் தோன்றாதிருப்பின் மனித சமுதாயம் இன்றிருப்பதை விடப் பன்மடங்கு உயர் நிலை எய்திருக்கும்.

ஆனால், அவற்றுக்கு அழிவு காலம் நெருங்கி விட்டது. இன்று காலையில் இந்தப் பேரவையின் தொடக்கத்தைக் குறிப்பிட ஒலித்த மங்கல-மணி எல்லா மத வெறிகளுக்கும், வாளாலும் எழுதுகோலாலும் நடை பெறுகின்ற கொடுமைகளுக்கும், ஒரே குறிக் கோளை அடையப் பல்வேறு வழிகளில் சென்று கொண்டிருக்கும் மக்களிடையே நிலவும் இரக்கமற்ற உணர்ச்சிகளுக்கும் சாவு மணியாகட்டும் என்று நான் ஆர்வமுடன் வேண்டுகிறேன்.

சிகாகோ சொற்பொழிவு

நாம் ஏன் ஒத்துப் போவதில்லை?
(1893 செப்டம்பர் 15 ஆம் நாள்)

ஓரு சிறு கதை சொல்லப் போகிறேன்: “நாம் ஓருவரையொருவர் வசை பாடுவதை நிறுத்த வேண்டும்” என்று இப்பொழுது பேசி முடித்த நாவன்மை படைத்த பேச்சாளர் கூறியதைக் கேட்டார்கள். நமக்குள் இவ்வளவு மாறுபாடு இருப்பதைப் பற்றி அவர் வருத் தப்பட்டார். இந்த மாறுபாடுகளுக்குக் காரணம் என்ன என்பதை விளக்க, ஓரு கதை சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

தவணை ஒன்று, ஒரு கிணற்றில் பல நாட்களாக வசித்து வந்தது. அந்தக் கிணற்றிலேயே பிறந்து, அங்கேயே வளர்ந்தது அந்தச் சின்னஞ்சிறிய தவணை. அந்தத்தவணை கண்களை இழந்து விட்டதா, இல்லையா என்று சொல்வதற்கு நல்ல வேண்டியாக, அங்கே பரிணாமவாதிகள் யாரும் இல்லை. ஆனால் நமக்கதையைப் பொறுத்த வரையில் அதற்குக்கண்கள் இருந்தன என்றே வைத்துக் கொள்வோம். அத்தவணை நாள் தோறும் நீரிலிருந்தபும் பூச்சிகளையும், கிருமிகளையும், வெகுசுறுசுறுப்பாக அகற்றிச் சுத்தப்படுத்தியது. அந்தச் சுறுசுறுப்பு நம் தற்காலக் கிருமி ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு இருந்தால் அது அவர்களுக்க

குப் பெருமை தரும் விஷயமாகும். அவ்வாறே வாழ்ந்ததால் அத்தவளை சிறிது பருத்தும் விட்டது.

ஒரு நாள் கடவில் வாழ்ந்து வந்த தவளை யோன்று அங்கு வந்து, அந்தக் கிணற்றில் விழுந்து விட்டது.

“நீ எங்கிருந்து வந்திருக்கின்றாய்?”

“கடவிலிருந்து”

“கடலா? அது எவ்வளவு பெரியது? எனது கிணற்றளவு பெரிதாயிருக்குமா? என்று கூறி, ஒரு பக்கத்திலிருந்து, எதிர்ப்பக்கத்திற் குத் தாவிக் குதித்தது கிணற்றுத் தவளை.

“நண்பா இந்தச் சின்னக் கிணற்றோடு எப்படிக் கடலை ஓப்பிட முடியும்?” என்று கேட்டது கடல் தவளை.

கிணற்றுத் தவளை மறுபடியும் ஒரு தாண்டு தாண்டி, “நீ சொல்லும் கடல் இவ்வளவு பெரிதாயிருக்குமா?” என்று கேட்டது.

“சேச்சே! என்ன முட்டாள்தனம்! கடலை உன் கிணற்றோடு ஓப்பிடுவதா?”

“சரி, சரி, என் கிணற்றை விட எதுவும் பெரிதாக இருக்க முடியாது. கண்டிப்பாக, இதைவிடப் பெரிதாக இருக்க முடியாது. இவன் சொல்வது அப்பட்டமான பொய்; இவனை வெளியே விரட்டு” என்று கூறுவிட்டது அந்தக் கிணற்றுத் தவளை.

இத்தனை காலமாக இருந்துள்ள கஷ்டம்
இதுதான்.

நான் ஓர் இந்து, நான் என் சிறிய கிணறு
ரூக்குள் இருந்து கொண்டு உலகம் முழுவ
தும் என் சிறு கிணறுதான் என்று நினைக்கி
றேன். கிறிஸ்தவன் தன் சமயமாகிய சிறு
கிணற்றுக்குள் உட்கார்ந்து கொண்டு, உலகம்
முழுவதும் தன் கிணறுதான் என்று நினைக்கி
நான். அவ்வாறே முகம்மதியனும் தன் சம
யாகிய சிறு கிணற்றில் உட்கார்ந்து
கொண்டு, அதுதான் முழு உலகம் என்று
நினைக்கிறான். நம்முடைய இச் சிறிய
உலகின் வெளிகளைத் தகர்த்தெறிய, அமெ
ரிக்கர்களாகிய நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்
கும் பெரிய முயற்சிக்காக, நான் உங்களுக்கு
நன்றி செலுத்த வேண்டும். வருங்காலத்தில்
உங்கள் விருப்பம் நிறைவேற இறைவன் அருள்
புரிவான் என்று நம்புகிறேன்.

சிகாகோ சொற்பொழிவு

நிறைவு நாள் உணா

(1893 செப்டம்பர் 27ம் நாள்)

உலக சமயப் பெருமன்றம் நடந்து முடிக்க ஒன்றாகிவிட்டது. இதை உருவாக்க முயற்சி செய்தவர்களுக்கு இறைவன் துணை நின்று, அவர்களுடைய தன்னலமற்ற உழைப்பக்கு வெற்றிவாகை குட்டியுள்ளார்.

இந்த அற்புதமான கணவை, முதலில் கண்டு, பிறகு அதை நன்வாக்கிய அந்தப் பரந்த இதயமும், உண்மையில் பற்றும் கொண்ட அந்த உத்தமர்களுக்கு என் நன்றி. இந்த மேடையில் கரைகடந்து வழிந்தோடிய உதாரமான உணர்ச்சிப் பொழிலுக்கு என் நன்றி. இங்கு வந்திருந்த அறிவுகள்ந்த பெருமக்கள் என்மீது ஒருமித்த அங்கு காட்டியதற் காகவும், சமய சமரசத்தின் ஒவ்வொரு கருத்தையும் அவர்கள் பாராட்டியதற்காகவும் அவர்களுக்கு என் நன்றி. இந்த இன்னிசையில் அவ்வப்போது சில அபசரங்கள் கேட்டன. அவர்களுக்கு என் சிறப்பு நன்றி ஏனேனில் அவர்கள் தங்கள் மாறுபட்ட ஒளியால். பொது இன்னிசையை மேலும் இனி மயாக்கினார்கள்.

சமய ஒருமைப்பாட்டுக்குரிய பொது நிலைக்களம் பற்றி அதிகம் பேசப்பட்டது. என் சொந்தக் கோட்பாட்டை இப்பொழுது ஒரு நான் துணியப் போவதில்லை. ஏதாவது ஒரு சமயத்தின் வெற்றியாலும், மற்ற சமயங்களின் அழிவாலும் இந்த ஒருமைப்பாடு கிட்டும் என்று இங்குள்ள யாரேனும் நம்பி னால், அவரைப் பார்த்து நான், “சகோதரரே! உம்முடைய நம்பிக்கை வீண்! என்று சொல்லுகிறேன். கிறிஸ்தவர் இந்துவாகிவிட வேண்டுமா? கடவுள் தடுப்பாராக! இந்துவோ பெளத்தரோ கிறிஸ்தவராக வேண்டுமா? கடவுள் தடுப்பாராக!

விதை தரையில் ஊன்றப்பட்டு, மண்ணும், காற்றும், நீரும் அதனைச் சூழ அமைக்கப்படுகின்றன. விதை மண்ணாகவோ, காற்றாகவோ, நீராகவோ ஆகிவிடுகிறதா? இல்லை. அது செடியாயிற்று. தனக்குரிய வளர்ச்சி விதிக்கு ஏற்ப விருத்தியடைகிறது. காற்றையும், மண்ணையும், நீரையும் தன தாக்கிக் கொண்டு, தனக்கு வேண்டிய சத்துப் பொழுளாக மாற்றி. ஒரு செடியாக வளர்கிறது.

சமயத்தின் நிலையும் இதுவே. கிறிஸ்தவர், இந்துவாகவோ, பெளத்தராகவோ மாற வேண்டியதில்லை. அல்லது இந்து, பெளத்த

ராகவோ கிறிஸ்தவராகவோ மாற வேண்டிய தில்லை. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் மற்றச் சமயங்களின் நல்ல அம்சங்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டு தம் தனித் தன்மையைப் பாதுகாத் துக்கொண்டு, தம் வளர்ச்சி விதியின்படி வளர வேண்டும்.

இந்த அணைத்துச் சமயங்களின் பெருமன்றம் உலகத்துக்கு எதையாவது எடுத்துக் காட்டியுள்ளது என்றால் அது இதுதான். தெய்வீகம், தூய்மை, கருணை இவை உலகின் எந்த சமய அமைப்பின் தனிப்பட்ட சொத்து அல்ல என்றும், ஒவ்வொரு சமயமார்க்கமும் மிகச் சிறந்த உன்ன தமான ஆண்களையும், பெண்களையும் தோற்றுவித்திருக்கிறது என்றும் நிருபித்துள்ளது என்பதுதான். இந்த சான்றுகளுக்கு முன்பு, தம் சமயம் மட்டும் தான் தனித்து வாழும், மற்றச் சமயங்கள் அழிந்துவிடும் என்று யாராவது கனவு காண்பார்களானால் அவரைக் குறித்து நான் என் இதய ஆழத்திலிருந்து பச்சாதாப்பப்படுவதோடு இனி ஒவ்வொரு சமயத்தின் கொடியிலும்' உதவி செய்சன்டைபோடாதே ஒன்றுபடுத்து, அழிக்காதே சமரசமும் சமாதானமும் வேண்டும்: வேறு பாடு வேண்டாம்' என்று விரைவில் ஏழுதப்படுமென்பதையும் அவருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.